

PŘÍVOZ O PÁTÉ

Daniel Janů

e-bohem

Daniel Janů

Přívoz o páté

Vydal e-bohém v roce 2021 v edici Moderní próza.

ISBN 978-80-7495-858-8 (PDF)

ISBN 978-80-7495-859-5 (EPUB)

ISBN 978-80-7495-860-1 (MOBI)

Daniel Janů: Přívoz o páté

Vydal e-bohém v roce 2021 jako svou 332. e-knihu.

Kniha byla stažena ze serveru JINÉ-KNIHY
(www.jine-knihy.cz).

Text © Daniel Janů 2021

© e-bohém 2021

Milá čtenářko, vážený čtenáři,

tuto e-knihu vydalo nakladatelství e-bohém, s. r. o., a byla stažena ze serveru JINÉ KNIHY (www.jine-knihy.cz). Pokud jste ji nekoupil(a) přímo Vy osobně nebo Vám ji spolu se čtečkou nebo jiným zařízením nepůjčil ten, kdo za ni zaplatil, vezměte prosím na vědomí, že stahování a využívání nelegálně sdílených souborů není úplně fér.

K tomu, abyste si mohl(a) toto dílo přečíst, vyvinulo několik lidí nemalé úsilí, dost možná větší, než bylo potřeba vyvinout k tomu, aby k Vám kniha našla cestu, aniž by autor a nakladatelství dostali Váš podíl na celkovém honoráři.

Proto pochází-li kniha z nelegálních zdrojů, prosím zvažte vyjádření úcty k autorovi tím, že si ji na adrese <http://www.jine-knihy.cz/kniha/privoz-o-pate> dodatečně zakoupíte. Věříme, že její cena není nikterak likvidační.

Díky čestným nákupům a slušným čtenářům můžeme vydávat e-knihy, které by často jinak zapadly do autorových šuplíků.

e-bohém, s. r. o.

Obsah

I. / Deníček.....	7
II. / Přívozem na druhou stranu řeky	13
III. / Překvapivý nález.....	20
IV. / Čínské přísloví.....	23
V. / Strach	25
VI. / Propuknutí zlosti vol. 1.....	29
VII. / Sběratel emocí.....	31
VIII. / Propuknutí zlosti vol. 2.....	40
IX. / Rozhodnutí.....	45
X. / Hasič a dívka	55
XI. / Nový plán	60
XII. / Myšlenky	66
XIII. / O půlnoci.....	69
XIV. / Dívka a mimozemšťan	75
XV. / Mladík a mimozemšťan	85

XVI. / Cyklistická stezka	92
XVII. / U řeky	96
XVIII. / Zklamání	103
XIX. / Rybář	107
XX. / Masožravec	110
XXI. / Debata	115
XXII. / Žena a mimozemšťan.....	118
XXIII. / V restauraci	122
XXIV. / Vlastní druh.....	128
XXV. / Rozloučení	131
XXVI. / Na molu.....	135
XXVII. / Mimozemšťan a zvědavý chlapec	140
XXVIII. / Zajímavý mladík	147
XXIX. / Překvapení v parku.....	151
XXX. / Zmizení.....	157
XXXI. / Muž v chatrči	163
XXXII. / Mimozemšťan a číšník.....	166
XXXIII. / Na policejním oddělení	170
XXXIV. / Martina	176
XXXV. / Kdo je střelec?.....	181
XXXVI. / Karolína.....	185
XXXVII. / Proměna plná pochybností	192
XXXVIII. / Lov.....	202

XXXIX. / Proces stárnutí.....209

I. / Deníček

Pavla s Monikou si daly schůzku u řeky. Znají se od dětství, ale kamarádí spolu teprve čtyři roky. Začalo to, když se parta holek scházela na lavičkách u vody. Holky tam zkoušely poprvé kouřit a některé se svěřovaly s prvními láskami. Pavlu s Monikou to nezajímalo. Bylo jim v té době třináct. Byly nejmladší. Kouř z cigaret jim v té době smrděl a kluci podle nich byli blbci. V tu dobu se sblížily díky stejným názorům a stejnému stylu hudby, heavy metalu.

Dnes holky chodí na učňák. Posledním rokem. Letos budou maturovat. Obě mají dlouhé vlasy po pás. Jediné, co je odlišuje, je jejich barva. Pavla je hnědovláska, Monika má vlasy černé jako uhel. Dokonce se maluje i černými

stíny. Někteří spolužáci se jí posmívají, ale někteří se jí raději vyhýbají. Právem si vysloužila přezdívku Čarodějnice.

„Jsou čtyři hodiny, počkáme na přívoz o páté, nebo se jen projdeme?“ ptá se Pavla.

„Klidně si sedneme a počkáme.“

„Fajn!“

Pavla se usměje a vytáhne z kapsy notes s modrými deskami.

„Co to je?“ reaguje pohotově Monika.

„Našla jsem to.“

„Vypadá to jako...“

„Je to deníček.“

„No, ty vole!“

„Chceš si to přečíst?“

„A ty už jsi to četla?“

„Jenom něco.“

„Asi nevíš, komu patří.“

Pavla zakroučí hlavou a podává deníček Monice. Ta jej s velkou zvědavostí bere do rukou, otvírá ho a čte první stránky. Takhle vydrží potichu číst dvě stránky. Pak jej

prolistuje a ve chvíli, kdy zjišťuje, že jde jen o pocity z první lásky dotyčné, notýsek zavře.

„Moc tě to zaujalo,“ podotkne hnědovláska.

„Romantika!“ vyprskne s nezájmem Monika a vrací ho zpátky Pavle.

„Není tam nic zajímavého.“

„No, to není.“

„Ale co tohle?“ ukáže Pavla tři otisknuté prsty na zadním listě deníčku.

„To je krev?“

„Řekla bych, že ano.“

„Teď to začíná být zajímavé,“ pronese se Monika.

„Chtěla bych zjistit, čím ten deníček je,“ překvapí Pavla svým zájemem.

„Ukaž mi to ještě jednou,“ černovláska natahuje ruku.

Vžztt!

Cizí ruka je rychlejší.

„Co blbneš, Eriku?!“ ohradí se proti mladíkovi Pavla.

„Naval to sem!“ přidává se Monika.

Zvedne se z lavičky a vyrazí proti mladíkovi v černé bundě.

„Co to máte?!“ ptá se zvědavě.

Směje se a předvádí se před ostatními kluky na kolech.

„Vážně jsi takový kretén, Eriku?!“ vyprskne Monika.

„A ty jsi zase kráva, Moniko!“ odsekne a hodí po ní ten deníček.

Monika uhne a deníček dopadne na cestu, která vede kolem řeky. V tu samou chvíli tudy prochází postarší muž v dlouhém kabátu šedivé barvy. Zastaví se a ohlédne se po mladíkovi.

„Co je, dědku?!“ ozve se Erik a s mávnutím na zbytek party utíká pryč.

Muž se sehne a deníček zvedne ze země.

„To je tvoje?“ ptá se Moniky.

„Ne.“

Mávne rukou a vyrazí zpátky k Pavle. Nelhala. Deníček opravdu její není.

„Dobře,“ pronese muž tiše.

Prochází kolem Pavly. Střetávají se očima. Dívka nakonec uhýbá pohledem. Deníček odkládá na následující lavičku.

„Proč sis ho nevzala zpátky?“ ptá se Pavla.

„Viděla jsi, jak čuměl?“

„Jo, viděla.“

„Svlíkal mě pohledem.“

„Hm!“

„A ne snad?“

„Řekla bych, že koukal jako vrah.“

„Nikdy jsem žádného neviděla.“

„Kašli na to!“

„Hm,“ zamručí Monika. „Už se mi nechce jet přívozem.“

„A co budeme dělat?“

„Projdeme se na náves a třeba nás něco napadne.“

„Ale co Renata? Co když na nás bude čekat na druhé straně řeky?“

„Vždyť jsme neřekli, jestli přijedeme v sobotu, nebo v neděli.“

„To je fakt!“ přikývne Monika.

Dívky se vrací do vesnice.

Ω

Muž v šedivém kabátu pokračuje k molu, kde kotví přívoz, který převáží lidi na druhou stranu řeky. Posadí se na prázdnou lavičku a čeká, až se objeví loď. Je tam sám. Po chvílce se k němu přibližuje žena v přibližně stejném věku. Chce se s ním dát do řeči. Muž si jí nevšímá. Žena se nenechává odbýt a vypráví mu o svých vnoučatech. Neznámý mlčí.

Přívoz přijíždí o páté.

II. / Přívozem na druhou stranu řeky

Neděle.

Pavla s Monikou vyráží znovu k řece. Dneska počkají na přívoz a přepraví se na druhou stranu řeky za spolužačkou Renatou, která bydlí na druhé straně řeky.

„Ještě že tu je ten přívoz,“ podotkne Monika. „Rozhodně bych nejezdila na druhou stranou autobusem!“

„Ten přívoz je tu prý sto let!“

„Fakt?“

„Říkal to můj táta,“ upřesní Pavla.

„Hm.“

Dívky dorazily k molu. Nebyly tam samotné. Kromě nich tam stály dvě babky a paní Hořejší s mentálně postiženou dcerou Agátou a synem Michalem. Mezi sourozenci byl velký věkový rozdíl. Agátě bylo dvanáct, Michal byl o patnáct let starší. Bratr Agáty byl vášnivý rybář. Jediný důvod, proč se dneska vydal s nimi na druhou stranu řeky, byla oslava narozenin jejich bratrance Robina.

„Magorka, co?“ špitne Monika do ucha Pavlina ucha.

Hnědovláska jen pokyne hlavou. Zdá se, že ji to nezajímá. Loď připlouvá pět minut před pátou. Blíží se k molu. Zastavuje. Motor stále běží. Lidé vystupují a nastupují. Pavla s Monikou zamíří na zád' lodi. Postaví se k zábradlí. Pavla miluje vlny a pohled do vody.

„Chtěla bych k moři,“ pronese vzápětí smutně s pohledem na Moniku.

„Možná se tam jednou dostaneš,“ snaží se ji Monika ukonejšit, když vidí Pavlin smutný obličej.

„Obávám se, že moje máma na to nevydělá.“

„Tak budeš muset počkat na nějakého bohatého prince.“

„Fakt, vtipné,“ odsekne Pavla a dloubne Moniku do boku.

Michal se usměje. Všimne si hnědovlásky, která se mu líbí.

Ω

Loď pokračuje po řece. Po chvílce zamíří k druhému břehu. Monika si všimne, že Michal po Pavle kouká. Nelíbí se jí to a vyše k němu zlovětný pohled, aby vycouval. Michal kroutí hlavou. Svůj pohled věnuje blížícímu se mu molu, kde stojí jeden cestující.

„Není to ten chlap ze včerejška?“ ptá se Monika a rukou ukazuje na muže stojícího před molem.

„Jo, asi jo. Nevím, nezajímám se o chlapy,“ mávne Monika rukou.

„Jsi na holky?“ šeptne jí Pavla do ucha.

„Co?!“ vyhrkne Monika. „Ne, to ne! Jen mě nezajímají muži. Bez ohledu na to, jestli jsou to kluci, nebo dospělí páni.“

„Páni?“

Pavlu to rozesmálo.

„Hej, netlem se jako blbá!“ štouchne do ní Monika.

„Fajn!“ zazubí se Pavla.

Lod' zastavuje u mola. Kapitán lodi vypíná motor. Pavlu to zajímá a hodí po něm pohledem.

„Nezapomeň tu být včas! Ať tě tu nenecháme,“ promluví kapitán.

„Jasně, kapitáne!“ usměje se na něj.

„Flirtuješ s ním?“ ozve se Monika.

„Ne. Jsi cvok?“ ohradí se proti ní Pavla.

„Vypadalo to tak.“

„Je stejně starý jako moje máma.“

„No, právě!“

„Ty jsi poslední dobou divná, Moniko. Máš takové divné řeči, jako bys byla hormonálně nevyvážená,“ ušklíbne se na ni hnědovláska.

„Jdi, ty chytrolínko!“ pobídne ji Monika.

Muž v šedivém plášti si dívky prohlíží. Monika se na něho zašklebí. Pavla si ho nevšímá. V hlavě má plán, co podniknou s Renatou.

Dívky došly k domu, kde bydlí Renata. Zazvonily a čekaly, až z okna vykoukne jejich kamarádka. Místo ní se však v okně objevila její matka.

„Renata není doma,“ promluví jako první.

„Jak to, že není doma?“ diví se Monika.

„Byly jsme domluvené, že se stavíme,“ přidává se Pavla.

„Před hodinou šla ven,“ upřesní matka Renaty.

„A nevíte, kam šla?“ ptá se Pavla.

„Šla se podívat k přívozu.“

„Aha.“

„No, divný. Neviděli jsme ji tam.“

„Běžte se podívat na hřiště, třeba je tam.“

„Dobře, děkujeme.“

„Na shledanou!“

„Ahoj, holky!“

Pavla s Monikou jdou na hřiště. U houpaček jsou dva kluci – Milan s Kamilem. Chodí taky do čtvrtáku.

„Kamil!“ procedí zklamaně Monika mezi zuby.

„A musíme tam jít?“ ptá se Pavla.

„Třeba viděli Renatu.“

„Hm.“

Kluci si dívek všimli. Kamil seskočil z houpačky a vyběhl jim naproti.

„Co tady děláte, holky?“

„Hledáme Renatu,“ odvětí Pavla.

„Tu jsme neviděli.“

„Vážně?“ probodne ho pohledem Monika.

„Už je z tebe pěkná kost!“ pronese Kamil.

Zazubí se.

Pche!

„Mazej ode mě!“ ohradí se Monika.

„Vyrostly ti kozy!“ vyštěkne Kamil a vzápětí se rozchechtá. Milan se k němu okamžitě přidává.

„Jsi debil!“ odstrčí ho od sebe.

Kamil odskočí do strany. Málem to nevybral a narazil do lampy. Včas se jí vyhnul.

„Možná bys mi je mohla ukázat!“ pokračoval v narážkách.

„Až po tobě!“ vrací mu Pavla úder.

„Jsem připraven!“ chvástá se Kamil.

„Tak se pochlub!“ vybídne ho Pavla.

Zastaví se a čeká, až si Kamil stáhne kalhoty. Milan se přestal smát. Nebyl takový frajer jako jeho kamarád.

„Tak co bude?!“ pokračuje Pavla.

Nebojácně se do Kamila pustila. Nepředpokládala, že to udělá. Zřejmě by to udělal, kdyby se tam neobjevil muž v šedivém plášti.

„Zase on?!“ podiví se Monika.

„Kdo to je?“ ptá se Kamil.

„Viděli jsme ho včera na druhé straně,“ odvětí Monika.

„A co chtěl?“

Muž stojí a hledí na chlapce se zájmem.

„Co chcete?“ promluví na něho Kamil.

Pavla se ohlédne po své kamarádce s vlasy černými jako uhel.

„Vrátíme se k přívozu,“ ukazuje k řece.

Monika přikývne. Dívky odcházejí z hřiště. Kamil se odhodlává a vyráží k muži v šedivém plášti. Milan zůstává stát u houpačky a v ruce žmoulá kus papíru.

III. / Překvapivý nález

Monika se ohlédla ve chvíli, kdy Kamil stál před mužem v šedivém plášti.

„Vážně se ho šel zeptat,“ pronese.

„Mohla ses ho zeptat také,“ ozve se Pavla.

„A proč bych to dělala?“

„Nezajímalo tě to snad?!“

„No, zas tak moc ne.“

„Vážně?!“ pohlédla na ní zkoumavým pohledem.

„Hele, nech si to pohledy, jo?!“ vyprskne.

Vzápětí zakopne o kámen a zahučí do trávy.

Žuch!

Černovláška mizí ve vysoké trávě.